

Sygn. akt: I C 112/11

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L., dnia 14 sierpnia 2012 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Iwona Bączek-Zatorska

Protokolant: Renata Stachów

po rozpoznaniu w dniu 7 sierpnia 2012 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa S. T.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda S. T. kwotę 66.657,48 złotych (sześćdziesiąt sześć tysięcy sześćset pięćdziesiąt siedem złotych czterdzieści osiem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16.02.2011r. do dnia zapłaty,

II. oddala dalej idące powództwo,

III. ustala odpowiedzialność strony pozwanej (...) S.A. w W. wobec powoda S. T. na przyszłość za skutki zdarzenia z dnia 26.05.2008r.

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 9.328,19 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

IC 112/11

UZASADNIENIE

Powód S. T. domagał się zasądzenia od strony pozwanej (...) S.A. kwoty 63.777,22 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 16.02.2011r. do dnia zapłaty, w tym kwoty 30.700,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku z wypadkiem z dnia 26.05.2008r. oraz kwoty 33.077,22 zł tytułem odszkodowania z tytułu szkody, która poniósł w związku z w/w wypadkiem. Ponadto powód domagał się ustalenia odpowiedzialności na przyszłość za mogące powstać w przyszłości skutki zdarzenia.

W uzasadnieniu podał, że w dniu 26.05.2008r. w okolicach R. doszło do wypadku drogowego, w którym został poszkodowany. Sprawcą zdarzenia był P. B., a pojazd którym kierował był objęty obowiązkowym ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej zawartym u strony pozwanej. W wyniku wypadku powód doznał złamania przynasady dalszej kości piszczelowej lewej, złamania podstawy 5 kości śródstopia prawego co spowodowało założenie gipsu na obydwie kończyny dolne. W takim stanie powód zmuszony był egzystować przez 12 tygodni. W tym czasie opiekowała się nim żona. W okresie od 27 maja 2008r. do 24.11.2008r. powód przebywał na zwolnieniu lekarskim, a na świadczeniu rehabilitacyjnym od 25.11.2008r. do 23.04.2009r. W związku z wypadkiem ustalono u powoda 27 % uszczerbek na zdrowiu. Na kwotę dochodzonego odszkodowania składają się utracone zarobki powoda w kwocie 24.080,37 zł, odszkodowanie za opiekę nad powodem sprawowaną przez żonę powoda w kwocie 1688,50 zł, koszty poniesione przez powoda z tytułu pracy na jego gospodarstwie rolnym w wysokości 3325,70 zł, koszty związane z

zakupem leków , kul, wykonaniem badania usg, naprawą okularów tj. kwota 1868,65 zł ,koszty dojazdu na leczenie i rehabilitację komunikacją miejską w łącznej kwocie 434,00 zł. Ponadto powód domagał się zasądzenia kwoty 1688,50 złotych z tytułu uszkodzenia jego rzeczy prywatnych podczas wypadku.

Strona pozwana wypłaciła powodowi kwotę 14.940,00 złotych obejmującą kwoty: 12500,00 złotych tytułem zadośćuczynienia , kwotę 760,00 zł tytułem odszkodowania za zniszczone rzeczy i tytułem zwrotu kosztów opieki osoby trzeciej w wysokości 1680,00 złotych.

W toku postępowania powód rozszerzył powództwo o kwotę 7.966,97 złotych z tytułu dodatkowego odszkodowania za utracone zarobki .W związku z tym łącznie domagał się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 71.744,19 złotych.

Strona pozwana w odpowiedzi na pozew uznała powództwo w zakresie kwoty 1722,14 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia , a w pozostałym zakresie wniosła o oddalenie powództwa. Zarzuciła, że żądanie przez powoda dalszego zadośćuczynienia nie jest zasadne. Zdaniem pozwanego wypłacone powodowi zadośćuczynienie przedstawia ekonomicznie odczuwalną wartość, uwzględnia doznaną krzywdę i jest utrzymane w rozsądnych granicach.

Strona pozwana nadto zarzuciła, że żądanie dalszego odszkodowania poza wypłaconym nie jest zasadne, gdyż powód nie wykazał , że poniósł koszty za prace na gospodarstwie rolnym, że wymagał dłużej opieki osoby trzeciej , nie zgłaszał pozwanemu faktu uszkodzenia okularów w wyniku wypadku, a ponadto zarzucono, że powód na skutek przebywania na zwolnieniu lekarskim i świadczeniu rehabilitacyjnym otrzymał większy dochód , aniżeli otrzymałby gdyby otrzymywał wynagrodzenie wykonując pracę .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

W dniu 26.05.2008r w okolicach R. doszło do wypadku drogowego , w którym powód S. T. został poszkodowany. Sprawcą zdarzenia był P. B. , a pojazd którym kierował był objęty obowiązkowym ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej na podstawie umowy zawartej ze stroną pozwaną. W wyniku wypadku powód doznał złamania przynasady dalszej kości piszczelowej lewej , złamania podstawy V kości śródstopia prawego. Z miejsca wypadku powód został przewiezony karetką do Szpital im. J. w L. i był przez 5 dni hospitalizowany na Oddziale (...) Po wykonaniu badania i po nastawieniu odłamów nałożono na kończynę opatrunek gipsowy stopowo – udowy sięgający do pachwiny . Guzowatość V kości śródstopia prawego leczono w bucie gipsowym. W domu powód przemieszczał się w wózku inwalidzkim , ale łazience podczas czynności fizjologicznych i higienicznych wymagał opieki małżonki. But gipsowy zdjęto powodowi po upływie 6 tygodni , a gips z lewej nogi zdjęto po 10 tygodniach. Po zdjęciu gipsu udowego powód miał zakaz obciążania nogi lewej i poruszał się w domu przy pomocy 2 kul przez okres 4 miesięcy od wypadku. Od daty wypisania powoda ze szpitala dnia 30 maja 2008 roku powód do dnia 28 lipca 2008r. wymagał stałej opieki osoby trzeciej w zaspakajaniu podstawowych czynności życiowych tj. przyrządzanie posiłków oraz pomocy w czynnościach fizjologicznych przez 8 godzin dziennie. W okresie po zdjęciu gipsu i możliwości chodzenia o kulach , jednak z zakazem obciążania kończyny powód wymagał przez okres 4 miesięcy częściowej pomocy osoby trzeciej w liczbie 2 godzin dziennie.

Powód przez okres 3 miesięcy co 7 dni był przewożony na badania lekarskie karetką pogotowia i przez funkcjonariuszy straży miejskiej lub pożarnej, gdyż przy pomocy tych służb można było powoda wynieść z domu. Po zdjęciu gipsu w okresie od 04.08.2008r. do 07.08.2009r. powód poddawany był zabiegom rehabilitacyjnym .Powód na rehabilitację i na kilkadziesiąt wizyt lekarskich był dowożony przez córkę, a później korzystał z komunikacji miejskiej. Powód S. T. 102 razy korzystał z przewozów komunikacji miejskiej (na zabiegi i z powrotem) płacąc za bilet każdorazowo łącznie 4,00 złotych. Łącznie wydał na bilety 408 złotych. S. T. w związku z wypadkiem przebywał na zwolnieniu lekarskim 182 dni , a następnie do 24.04.2009r. otrzymywał świadczenie rehabilitacyjne .

dowód: opinia biegłego K. C. k. 68 i nast. i 95

zeznania świadka G. T. k. 54-55

przesłuchanie powoda k. 259 i nast

dokumentacja powoda k. 8 i 120

Zgodnie z opinią biegłego sądowego z zakresu medycyny K. C. u powoda rozpoznano przebyte przystawowe złamanie wieloodłamowe dalszych nasad kości podudzia lewego leczone zachowawczo – skutkujące zaawansowane zmiany zniekształcające stawu skokowego lewego ze skrótem kończyny o 2 cm , znacznym ograniczeniem zakresu ruchów w stawie skokowym górnym i dolnym z upośledzeniem statyki kończyny i zdolności lokomocyjnych . Ponadto wygojone złamanie guzowatości V kości śródstopia prawego z niewielkim zniekształceniem i objawami uszkodzenia więzadła piszczelowo – strzałkowego. Poza tym uszkodzenie troczków rzepki kolana lewego oraz struktur wewnątrzstawowych z niewielkim ograniczeniem ruchów tego stawu , wyszczuplenie mięśni uda i osłabienie aparatu wyprostnego kolana. Biegły ustalił u powoda uszczerbek na zdrowiu w związku z wypadkiem w dniu 26.05.2008r. w wysokości 30%. Według biegłego rokowania co do całkowitego wyleczenia nie są pomyślne, ponieważ w miarę upływu lat będą narastały bóle stawu skokowego lewego i będą wskazania do jego całkowitego usztywnienia w drodze operacyjnej .

dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu medycyny K. C. i E. T. k. 68 i nast.

W związku z wypadkiem z dnia 26.05.2008r. u powoda rozpoznano reakcję depresyjno – lękową sytuacyjną o obecnie umiarkowanym stopniu nasilenia. Stopień uszczerbku na zdrowiu psychicznym związany z wypadkiem wynosi u powoda 10 %.

dowód : opinia biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii k. 116-119, 201

Powód jest z zawodu technikiem geologiem. Zatrudniony był do dnia 04.03.2012r. w (...) S.A. (...). W okresie od 27.05.2008r. do 24.11.2008r. oraz w okresie przebywania na świadczeniu rehabilitacyjnym od 25.11.2008r. do 23.04.2009r. jego dochód gdyby w tym okresie świadczył pracę otrzymałby był wyższy o 32.047,34 złotych. Od 05 marca 2012r. powód jest emerytem.

dowód: informacja (...) S.A. z dnia 20.02.2012r. k. 177-178

W wyniku wypadku z dnia 26.05.2008r. uległy uszkodzeniu przedmioty użytkowe znajdujące się w samochodzie tj. telefon komórkowy, spodnie, buty, okulary przeciwsłoneczne, nawigacja samochodowa tj. ruchomości o łącznej wartości 1020,00 złotych

dowód; opinia biegłego z zakresu wyceny ruchomości k. 228 i nast.

W piśmie z dnia 09.02.2011r. powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty 67.845,54 złotych tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania w terminie 3 dni od otrzymania wezwania. Strona pozwana wezwanie otrzymała w dniu 12.02.2011r. W/w kwoty nie zapłaciła.

akta szkodowe

Sąd zważył co następuje:

Powództwo prawie w całości zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiocie zadośćuczynienia podstawą prawną powództwa był art. 445 par.1 k.c. , zgodnie z którym w wypadkach przewidzianych w art. 444 k.c. sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Krzywda, której naprawienia może domagać się podmiot na podstawie art. 445 k.c., stanowi niemajątkowy skutek naruszenia dóbr osobistych, wywołany uszkodzeniem ciała, rozstrojem zdrowia. Uszczerbki te mogą polegać na fizycznych dolegliwościach i psychicznych cierpieniach bezpośrednio związanych ze stanem zdrowia, ale też z jego dalszymi następstwami w postaci odczuwanego dyskomfortu w wyglądzie, mobilności, poczuciu osamotnienia, nieprzydatności społecznej bądź nawet wykluczenia. W judykaturze i doktrynie dość

powszechnie przyjmuje się wyłącznie kompensacyjny charakter ochrony majątkowej udzielanej pokrzywdzonemu i niedopuszczalność przypisywania jej funkcji represyjnych. Kompensata majątkowa ma na celu przewyciężenie przykrych doznań. Służyć temu ma nie tylko udzielenie pokrzywdzonemu należynej satysfakcji moralnej w postaci uznania jego krzywdy wyrokiem sądu, ale także zobowiązanie do świadczenia pieniężnego, które umożliwi pełniejsze zaspokojenie potrzeb i pragnień pokrzywdzonego lub wesprze realizację wskazanego przez niego celu społecznego (por. uchwała SN (Pełna Izba Cywilna) z 8 grudnia 1973 r., III CZP 37/73, OSN 1974, nr 9, poz. 145; wyrok SN z 22 maja 1990 r., II CR 225/90, LEX nr 9030; wyrok SN z 11 lipca 2000 r., II CKN 1119/98, LEX nr 50884; wyrok SN z 18 listopada 2004 r., I CK 219/04, LEX nr 146356.

Zatem przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia należnego powodowi należało uwzględnić rodzaj dolegliwości, stopień przykrych doznań związanych z leczeniem uszczerbku na zdrowiu, a także stopień tego uszczerbku, czas trwania leczenia i rokowania na przyszłość związane z powrotem do zdrowia i do pełnej sprawności.

Strona pozwana uznała, że powodowi należy się zadośćuczynienie w kwocie 12500,00 zł, natomiast powód uważał, że zasadne jest przyznanie na jego rzecz dalszej kwoty 30.700,00 zł (czyli łącznie 43.200,00 zł).

Sąd, na wniosek powoda, dopuścił dowód z opinii biegłych ortopedy i neurologa celem ustalenia procentowego uszczerbku na zdrowiu oraz rokowań na przyszłość co do stanu zdrowia powoda.

Biegły ortopeda oraz neurolog uznali, że uszczerbek na zdrowiu z punktu widzenia ich specjalności wynosi 30%.

Oceniając wysokość krzywdy, Sąd miał na uwadze ustalenie uszczerbku na zdrowiu z punktu widzenia ortopedii i neurologii 30 % . Nie bez znaczenia pozostaje fakt, że na skutek wypadku powód przez 5 dni hospitalizowany był na Oddziale (...), a następnie . nałożono mu na kończynę dolną lewą opatrunek gipsowy stopowo – udowy sięgający do pachwiny, a nogę prawą leczono w bucie gipsowym. W domu powód przemieszczał się na wózku inwalidzkim i wymagał opieki małżonki przy czynnościach fizjologicznych i higienicznych. But gipsowy zdjęto powodowi po upływie 6 tygodni , a gips z lewej nogi zdjęto po 10 tygodniach. Po zdjęciu gipsu udowego powód miał zakaz obciążania nogi lewej i poruszał się w domu przy pomocy 2 kul przez okres 4 miesięcy od wypadku. Od daty wypisania powoda ze szpitala w dniu 30 maja 2008 roku powód do dnia 28 lipca 2008r. wymagał stałej opieki osoby trzeciej w zaspakajaniu podstawowych czynności życiowych. Ponadto powód przez okres 3 miesięcy co 7 dni był przewożony karetką pogotowia i przez funkcjonariuszy straży miejskiej lub pożarnej na badania lekarskie, a po zdjęciu gipsu w okresie od 04.08.2008r. do 07.08.2009r. powód poddawany był zabiegom rehabilitacyjnym . Konsekwencje zdarzenia z dnia 26.05.2008 r. były dla powoda niewątpliwie bardzo uciążliwe. Powód nadal – mimo upływu ok. 4 lat od zdarzenia - odczuwa dolegliwości bólowe. Z powyższych względów Sąd uznał, że przyznane przez stronę pozwaną 12500,00 zł to za mało, aby wynagrodzić powodowi doznana krzywdę. Przede wszystkim trzeba uznać, że przy uwzględnieniu obecnych wskaźników wynagrodzeń, do przeszłości należy gdy za 1 % uszczerbku zasadne było przyznawanie (zwyczajowo) 1.000,00 zł. W żadnym razie ustalony stopień utraty zdrowia nie jest równoznaczny z rozmiarem krzywdy i wielkością należnego zadośćuczynienia (por. wyrok SN z 5 października 2005 r., I PK 47/05, Mon. Pr. Pr. 2006, nr 4, s. 208). Sąd bierze pod uwagę stopień uszczerbku na zdrowiu jako jedno z kryteriów oceny wysokości krzywdy. Zdaniem Sądu Rejonowego długotrwały proces dochodzenia do zdrowia przez powoda i uciążliwości z tym związane w tym także konieczność rehabilitacji, oraz w perspektywie czasowej całkowite usztywnienie stawu skokowego lewego w drodze operacyjnej przemawiały za zwiększeniem jego zadośćuczynienia o 30.700,00 zł. Kwota ta również zawiera zadośćuczynienie za stres, jaki powód niewątpliwie przeżył w związku z wypadkiem i koniecznością leczenia psychiatrycznego. W związku z wypadkiem z dnia 26.05.2008r. u powoda rozpoznano reakcję depresyjno – lękową sytuacyjną o obecnie umiarkowanym stopniu nasilenia, a stopień uszczerbku na zdrowiu psychicznym z tym związany wynosi 10 %.

Z opinii biegłego sądowego K. C. wynikało, że rokowania co do całkowitego wyleczenia powoda nie są pomyślne ponieważ w miarę upływu lat będą narastały bóle stawu skokowego lewego, co w konsekwencji może spowodować konieczność poddania powoda operacji tego narządu. Implikowało to w ocenie Sądu konieczność ustalenia odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości z przedmiotowego zdarzenia.

W ocenie Sądu żądana przez powoda kwota 30.700,00 złotych tytułem zadośćuczynienia znajduje uzasadnienie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.

W zakresie odszkodowania natomiast powód domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego kosztów utraconych zarobków w kwocie 32047,34 złotych. Sąd uznał żądanie za uzasadnione, albowiem jak wynika z informacji (...) S.A. z dnia 20.02.2012r. (k. 177-178) w okresie od 27.05.2008r. do 24.11.2008r. oraz w okresie przebywania na świadczeniu rehabilitacyjnym od 25.11.2008r. do 23.04.2009r. dochód powoda gdyby w tym okresie świadczył pracę byłby wyższy o 32.047,34 złotych. Kwota ta uwzględnia różnicę w wysokości wynagrodzenia zasadniczego powoda tj. 8720,94 zł, brak nagrody rocznej tj. 15.536,78 zł oraz wypłaty barbórkowej tj. 2409,49 zł, „14” pensji tj. 2412,28 zł, składek zgromadzonych w ramach (...) tj. kwota. 2967,85 zł. Ponadto zasadne było żądanie przez powoda odszkodowania z tytułu zniszczonych jego osobistych rzeczy podczas wypadku. Ponieważ według biegłego J. P. wartość w/w przedmiotów wynosiła 1020 złotych, a pozwany wypłacił powodowi 760,00 złotych brakująca kwota wynosi 260,00 złotych. Zasadne było także żądanie przez powoda zwrotu kosztów nabycia leków i kosztów poniesionych przez powoda badań lekarskich. Sąd miał na uwadze, że powód z tego tytułu domagał się kwoty 1868,65 złotych. Strona pozwana uznała powództwo w tym zakresie do kwoty 1722,14 złotych. Taka też kwota została zasądzona, gdyż Sąd nie uwzględnił żądania powoda w zakresie zwrotu kosztów naprawy okularów korekcyjnych w wysokości 165,00 złotych. Powód bowiem nie wykazał, aby szkoda ta pozostawała w związku przyczynowym z wypadkiem z dnia 26.05.2008r., a nadto należy zauważyć, że w toku postępowania likwidacyjnego nie powód nie zgłosił tej szkody pomimo, że w piśmie z dnia 12.09.2008r. wymienił wszystkie zniszczone przedmioty i nie było wśród nich okularów korekcyjnych. Z dokumentacji lekarskiej powoda, a w szczególności ze skierowań na zabiegi rehabilitacyjne i kart zabiegów oraz z dokumentacji leczenia psychiatrycznego powoda wynika, że powód (...) łącznie 102 razy stawiał się na zabiegi rehabilitacyjne i wizyty lekarskie pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem z dnia 26.05.2008r. Zatem powód 102 razy zmuszony był korzystać z przewozów komunikacji miejskiej (na zabiegi i z powrotem) płacąc za bilet każdorazowo łącznie 4,00 złotych. Łącznie wydał na bilety 408 złotych. Taka też kwota została zasądzona na rzecz powoda z tego tytułu. Dalej idące żądanie oddalono, gdyż z innych dowodów opłacania przez powoda przejazdów nie wynikało, aby pozostawały one w związku przyczynowym z wypadkiem z dnia 26.05.2008r. (np. rachunki za przejazdy taksówką). Zasadne było także domaganie się przez powoda zwrotu kosztów opieki nad nim osoby trzeciej. Ponieważ z opinii biegłego wynikało, że od daty wypisania powoda ze szpitala dnia 30 maja 2008 roku powód do dnia 28 lipca 2008r. wymagał stałej opieki osoby trzeciej w zaspakajaniu podstawowych czynności życiowych tj. przyrządzanie posiłków oraz pomocy w czynnościach fizjologicznych przez 8 godzin dziennie, a w okresie po zdjęciu gipsu i możliwości chodzenia o kulach, jednak z zakazem obciążania kończyny powód wymagał przez okres 4 miesięcy częściowej pomocy osoby trzeciej w liczbie 2 godzin dziennie. Strona pozwana wypłaciła powodowi z tego tytułu 1680,00 złotych przyjmując, że powód wymagał opieki osoby trzeciej w okresie od 30.05.2008r. przez okres dalszych 6 tygodni przez 8 godzin dziennie i przyjęła 5 złotych za godzinę (42 dni x 8 godzin = 336 x 5 zł = 1680 zł). Przy uwzględnieniu treści opinii biegłego należało przyznać powodowi z tego tytułu dalszą kwotę 1520,00 zł. Pod 8 godzinną opieką powód bowiem musiał pozostawać do 28 lipca 2008r., a następnie 4 miesiące po 2 godziny dziennie (5 złotych za godzinę) co daje łącznie 1520,00 złotych. Dalsze żądanie oddalono jako nieuzasadnione. Sąd natomiast nie uwzględnił żądania powoda w zakresie zwrotu kosztów wskazanych przez powoda jako poniesione za pracę na jego gospodarstwie rolnym. W ocenie Sądu powód nie wykazał, aby koszty jakie poniósł w wysokości 3.325,00 złotych pozostawały w związku przyczynowym z wypadkiem z dnia 26.05.2008r. Powód na tę okoliczność przedstawił jako dowód jedynie faktury na w/w kwotę wystawione przez (...) w R., lecz tylko na ich podstawie nie można przyjąć, że gdyby powód nie uległ wypadkowi, pracę na gospodarstwie wykonałby samodzielnie i nie byłby zmuszony do ponoszenia dodatkowych kosztów za np. kombajnowanie z szarpaczem, transport zboża, koszenie trawników itp. Nie można bowiem wykluczyć, iż powód co roku korzystał z usług (...) w R., zwłaszcza, że gospodarstwo powoda liczy 11 ha. Także z przesłuchania powoda i zeznań G. T. nie wynikało zdaniem sądu, że pomiędzy kosztami poniesionymi przez powoda, a zdarzeniem z dnia 26.05.2008r. istnieje związek przyczynowy. Z tych też względów żądanie w tym zakresie zostało oddalone. Reasumując z tytułu odszkodowania zasądzono na rzecz powoda na podstawie art.444par. 1 k.c. kwotę 35.957,48 złotych. Stąd też wraz z przyznaną kwotą zadośćuczynienia

w wysokości 30700,00 złotych zasądzono na rzecz powoda łącznie kwotę 66.657,48 złotych. Z przyczyn wskazanych w części rozważań dalej idące powództwo oddalono.

Odsetki ustawowe zostały zasądzone, na podstawie art. 481§1 i §2 k.c., od dnia 16 lutego 2011 r. do dnia zapłaty zgodnie z żądaniem, gdyż tego dnia upłynął już termin do uregulowania należności zgodnie z wezwaniem do zapłaty strony pozwanej przez powoda z dnia 09.02.2011 r.

Rozstrzygnięcie Sądu w przedmiocie kosztów procesowych zapadło na podstawie art. 100 k.p.c. i sąd obciążył kosztami postępowania stronę pozwaną oceniając, że powód uległ jedynie w nieznacznej części.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w sentencji